734/05

Den 13. oktober 2005 blev i sag nr. 66.732:

xxxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxxx x
xxxxxxxxx xx
xxx xx xxxx
xxxxxxx

mod

Danske Forsikring
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har Familiens Basisforsikring II i Danske Forsikring, klager over selskabets afvisning af at yde erstatning i forbindelse med et anmeldt indbrudstyveri.

Selskabet har afvist at dække skaden med henvisning til, at klageren ikke har sandsynliggjort, at han har været udsat for et indbrud med det omfang som beskrevet.

Det fremgår af sagen, at klageren den 30/12 2003 telefonisk anmeldte, at han den 26/12 2003 havde været udsat for et indbrud. Selskabet anmodede klageren om at udfylde en skriftlig anmeldelsesblanket. Denne sendte klageren til selskabet den 12/2 2004. Af anmeldelsen fremgår, at der kunne konstateres brud på døren, og at hjemmet var rodet efter indbruddet. Anmeldelsen var bilagt en liste over de stjålne genstande, hvor det samlede krav var opgjort til ca. 185.000 kr. På listen er bl.a. anført en del musik- og it-udstyr, lægevidenskabelige bøger, smykker og tøj.

Efter modtagelsen af den skriftlige anmeldelse ønskede selskabet at besigtige skadestedet. Klageren var på det tidspunkt ved at flytte fra lejligheden. Selskabets taksator kunne ikke konstatere brud på døren. Klageren har herom oplyst, at besigtigelsen fandt

sted ca. 4 måneder efter indbruddet, og at han forinden sin fraflytning havde forsøgt at udbedre skaden. Klageren har i forbindelse med behandlingen i nævnet fremlagt fotografier af den skadede dør. Selskabet har i relation til billederne i skrivelse af 29/6 2005 anført, at billederne ikke sandsynliggør, at klageren har været udsat for et indbrud som beskrevet af ham. Selskabet har anført, at karmen ikke bærer præg af at have været ødelagt som oplyst i skadeanmeldelsen.

Ved besigtigelsen var klageren ikke i besiddelse af politikvittering, hvilket selskabet anmodede ham om at fremskaffe. Selskabet modtog kvitteringen i juli 2004, og selskabets skadekonsulent tilbød klageren en skønsmæssig erstatning på 50.000 kr. Klageren afslog dette tilbud i november 2004.

Selskabet tog efterfølgende kontakt til politiet, som undersøgte sagen. Af rapport dateret 1/12 2004 fremgår, at politiet fra det boligselskab, som har udlejet lejligheden til klageren, har fået oplyst, at lejligheden blev synet ved fraflytningen, og at der ikke var anmærkninger om skader på døren. Det blev videre oplyst:

> "at såfremt der ifm. indbrud havde været forøvet skader på værelset som selskabet skulle reparere ville der afgjort være papir på det. I forhold til Z´s [klagerens] lejemål var der ingen dokumenter i udlejelsesperioden overhovedet."

Klageren har oplyst, at han har anmeldt indbruddet mundtligt til en af selskabets varmemestre, K.

Af politirapporten fremgår endvidere, at politiet har forhørt sig om klagerens tilknytning til universitetet, og at man har fået oplyst, at han ikke var registreret som studerende. Klageren har fremlagt kvittering dateret 14/3 2002, hvori Københavns Universitet bekræfter, at han har søgt om optagelse på tandlægestudiet. Klageren har endvidere fremlagt kopi af skrivelse dateret 19/4 2002, hvori han indkaldes til samtale om optagelse i "kvote to" på studiet. Klager fik afslag på optagelse ved skrivelse af 19/7 2002.

Vedrørende bogindkøb på lægestudiet har politiet fået oplyst, at de studerende ikke købte nævneværdige bøger på 1. semester, medens der på 2. og 3. semester blev købt for ca. 10.000 kr. Det samlede bogindkøb på lægestudiet er oplyst til 35-40.000 kr.

Klageren har fremlagt bilag for bogindkøb foretaget 15/9 og 21/12 2003.

Politiet har afhørt klageren, og af afhøringsrapport dateret 26/1 2005 fremgår bl.a.:

"Adspurgt forklarede afhørte af der var brugt et brækjern på døren ind til afhørtes værelse. Skaden var ikke særlig synlig - der var en lille skade/afskalning af malingen lige ved låsen. Afhørte forsøgte selv at reparere og male skaden over. Afhørte kontaktede selv viceværten, der sagde at de ikke gjorde noget ved den lille skade og at afhørte selv måtte reparere den.

Adspurgt oplyste afhørte at det var meningen at han skulle starte på Panuminstitutet og læse til tandlæge. Afhørte havde fået godkendt ansøgningen af Panuminstitutet men på Universitetet i Fiolstræde blev afhørte ikke godkendt fordi han manglede sit eksamensbevis. Afhørte blev derfor vejledt om at han kunne klage. I mellemtiden havde afhørte købt nye bøger for 7-10.000 kr. på biblioteket på Panuminstitutet. Foreholdt at afhørte havde noteret 25.000-30.000 kr. under bøger, oplyste han at det gjaldt alle de stjålne bøger herunder ordbøger. Foreholdt at der skulle rigtig mange bøger til for at nå et beløb på 25.000-30.000 kr. forklarede afhørte, at han havde købt bøgerne indbundet og at der var tale om en helt anden pris.

…

Afhørte fik foreholdt kvitteringerne fra Guldsmeden i Malmø. Afhørte forklarede, at han først fik et armbånd i gave. Han ville imidlertid ikke fortælle fra hvem. Han fik gaven den 7. februar 2003 som anført på kvitteringen. Afhørte kvitteringen med som han gemte. Afhørte rejste den 22. juli 2003 igen til Malmø, hvor han i samme forretning købte en guldring i 18 karat til 8.500 kr. Ligeledes fik afhørte en kvittering som han gemte hjemme på bopælen. Den 5. oktober 2003 tog afhørte igen til Malmø, hvor han i samme forretning købte en guld halskæde i 18 karat til 20.000 kr. Ligeledes fik afhørte en kvittering som han gemte på bopælen. Afhørte forklarede, at han efter at have fået armbåndet spurgte pgl. som han havde købt det af, hvor det var

købt, hvortil pgl. anbefalede netop denne butik. Guldet var billigt i Sverige og ejeren var reel, så der var ikke nogen risiko for fusk med smykkerne ved at købe hos ham.

…

Afhørte blev foreholdt, at samtlige kvitteringer fra Malmø formentlig var konstrueret samme dag, idet den samme fejl vedr. årstallet var gennemgående. Foreholdt dette slog afhørte ud med armene og sagde, at det var ikke hans problem, for der var kvitteringer og sådan var det. Han vidste ikke hvorfor der var denne fejl. Foreholdt at det var en god ide at afhørte fortalte hvem han havde fået armbåndet af, oplyste afhørte at det var en privat sag og det ønskede han ikke at oplyse. Afhørte blev vejledt om vigtigheden af at han redegjorde for sine værdier, idet forsikringsselskabet ellers kunne afvise at yde ham erstatning. Hertil svarede afhørte at så måtte de mødes i retten."

Klageren har i relation til politirapporten oplyst, at han nægtede at underskrive rapporten, idet han ikke følte sig retfærdigt behandlet. Klageren har anført, at rapporten ikke er en korrekt gengivelse af, hvad han har sagt, og at han har påpeget dette over for politiet.

Klageren har over for nævnet fremlagt en række udtalelser fra sin tidligere nabo, H.M.P., hvori det bevidnes, at der har været indbrud hos klageren.

Nævnet har fået forelagt den omfattende korrespondance mellem parterne.

Klageren har over for nævnet gjort gældende, at selskabet skal anerkende, at han har været udsat for et dækningsberettigende indbrud og udbetale erstatning.

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor anført, at klageren ikke har sandsynliggjort, at han har været udsat for et indbrudstyveri, samt at der i den indsendte erstatningsopgørelse er påvist en række uregelmæssigheder.

Nævnet udtaler:
Nævnet finder, at den foreliggende tvist ikke kan afgøres uden en egentlig bevisførelse, dels om hvorvidt der har været indbrud hos klageren, dels om opgørelsen af en eventuel erstatning. En sådan bevisførelse kan ikke ske for nævnet, men bør i givet fald ske ved domstolene.
I medfør af § 4, stk. 1, i nævnets vedtægter, må nævnet derfor afstå fra at videre-behandle sagen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

Poul Sørensen
formand

udskriften bekræftes

Henning Jønsson